

[Arnth Jensen.]

forslag. Jeg mener, at Ændringsforslag Nr. 2 er overflødig. Den højtærede Minister har gentagne Gange udtalt sig om dette Spørgsmaal, og for yderligere at præcisere Sagen har vi i Betænkningen gjort en Bemærkning om dette Spørgsmaal. Derfor føler vi os fuldt sikre paa, at dette Ændringsforslag er overflødig.

Hvad angaar Ændringsforslag Nr. 3, har den højtærede Minister under Behandlingen af Lovforslaget gentagne Gange udtalt, at med den Beføjelse, som Sognepræsten faar efter Lovforslagets § 12, maa han betragtes som en Skolemyndighed, der til enhver Tid kan gaa til højere Myndigheder med sine Synspunkter, ogsaa hvad Undervisningsplanen angaar. Jeg forstaaer det saaledes, at f. Eks. Sognepræsten paa Landet, hvis han synes, at Undervisningsplanen ikke er, som den bør være, kan gaa dels til Kommunalbestyrelsen, som saa skal videreende Undervisningsplanen til Skoledirektionen, dels til Skoledirektionen, og for Byernes Vedkommende kan han ogsaa gaa til Kommunalbestyrelsen og endelig til Undervisningsministeren. Derfor tror jeg, at den Beføjelse, man ønsker at give Sognepræsten, vil i Virkeligheden blive givet ham efter Lovforslaget. Naar det konservative Folkeparti stiller Forslag om, at han skal være medbestemmende ved Aarsprøven i Religion, mener jeg, at det konservative Folkeparti i sit principale Forslag har, om ikke ligefrem bestemt, at Religion ikke skal være Eksamenfag, saa dog fastslaaet, at den egentlige Aarsprøve skal gælde Færdighedsfagene. Man har ikke med et eneste Ord i det Forslag til Lov, som det konservative Folkeparti har stillet, krævet indsat i den kommende Lov, at Religion skal være Eksamenfag. Man har overladt det til den stedlige Kommission, og hvis der virkelig skulde være den Fare ude omkring i Landet, som det konservative Folkeparti vil give det Udseende af, nemlig den, at hvis Præsten ikke er Medlem af Skolekommissionen, skulde det næsten betyde, at Religionsundervisningen var sat ud af Skolen, vil jeg gerne spørge Partiet, hvorledes man efter Partiets principale Forslag vilde sikre, at der blev en Aarsprøve i Religion. For øvrigt maa jeg som mit principielle Standpunkt udtale, at jeg mener, at det, at Skolen nu faar sit særlige Tilsyn med Religionsundervisningen, vil gavne Religionsundervisningen i Skolen, fordi jeg forstaaer, at dette Tilsyn da vil blive udøvet ikke som et Eksamenstilsyn, men som et Tilsyn med den daglige Undervisning i dette Fag.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 4, hvorved man foreslaar, at det skal være Kirkeministeren, ikke Undervisningsministeren, der udnævner Amtsprøvsterne, maa jeg sige, at vi i hvert Fald har anset det for givet, at en saadan Udnævnelse ikke vilde finde Sted uden Forhandling mellem de to Ministre. Det vilde dog være ganske mærkeligt, om man, da det her drejer sig om Udnævnelse af en Mand, der skal føre Tilsyn med Skolen, forlagde denne Udnævnelse fra Undervisningsministeriet til Kirkeministeriet. Vi kan ikke se, at der ved Vedtagelsen af dette konservative Ændringsforslag vilde ske nogen Forbedring eller skabes større Sikkerhed for det, de Konservative ønsker.

Ændringsforslag Nr. 5 tilsigter at fastslaa i Loven, at Biskoppen skal have Ret til at følge Religionsundervisningen i Skolen. Det er gentagende udtalt ogsaa af den højtærede Minister, at Biskoppen, uanset denne Lov, har Ret til at samles med Folkeskolens ældre Klasser og tale med dem om Religion, og naar det er saaledes, begriber jeg ikke, hvorfor man alligevel vil stille dette Ændringsforslag, og jeg begriber endnu mindre den Motivering, man giver i Betænkningen, hvori man skriver, at man har ment, det var rimeligt, at Loven direkte udtalte dette. Jeg siger, at jeg begriber ikke det konservative Folkepartis Stilling her. (*Hasle*: Men det er vist ikke vor Skyld!). Det ærede Medlem Hr. Hasle siger, at det er ikke de Konservatives Skyld. Jeg mener, at det ærede Medlem skulde vente et lille Øjeblik, saa vilde han faa at vide, at de Konservative ikke altid har haft denne Stilling. Jeg nævnte det forleden Dag, da vi havde Seminarieloven til Behandling. Der stod udtrykkelig i den gældende Seminarielov, at Biskoppen skulde føre Tilsyn med Seminarierne. Det blev strøget. Jeg stod paa denne Talerstol og sagde til de Konservative, om man virkelig havde opdaget dette, og den Gang stod de ærede Konservative op og sagde, at det behøvede ikke at staa i Loven, for den højtærede Minister siger, at det er saadan. Saa begriber jeg ikke, at man i Dag kommer og siger, at det i denne Lov skal sikres ved at staa der. Der er nemlig det ved det, at for Seminarielovens Vedkommende hviler Bestemmelsen, saa vidt jeg ved, paa en kongelig Resolution, det er vist ikke en Gang en Lov. . . . (*J. Oskar Andersen*: De skulde sætte Dem ind i det!). . . . Ja, det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen er lidt urolig, men det maa det ærede Medlem selv om.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 9, stillet af de Konservative, maa jeg sige, at